

Люби мене коли уже не любиш...

Кость Москалець

Надійці Дроган

люби мене коли уже не любиш
коли вже вдосталь сигарет маєш
коли щодня розцвітає твій кактус
із наколотими на голки монетами
що й досі перебувають в обігу у країні Дроган
країні волосся каштанового
сірих очей і ночей
де маленька Ізольда приміряє чи личить
маленьке імено надії
де Трістан потрісканими як камінь вустами
ще раз повторює: люби мене
і виходить з крихітної кімнати
коли уже не любиш
одну із сигарет тобі лишивши одну собі забравши
тобі все до лица Надійко